

գլխահարկի վճարելու պայմանով. նա գրեց նոցա հետեւեալն՝

«Յանուն Աստուծոյ ամենագթասէրի եւ ամենաողորմածի. ահաւասիկ այս պայմանները շնորհեց ի. Աբգուլահ Մուղանի՝ որ Կովկասի լեռներում՝ բնակչաց. ապահովութիւն նոցա կենաց, ընչից, կրօնին եւ դաւանութեան այն պայմանով, որ ամէն մի չափահաս մի դէնար կամ նորա արժէքը վճարէ. դուք պարտաւոր էք մուսլիմին նւիրել ձեր մտերմական խորհուրդը, նորան ուղեցոյց ծառայել եւ հիւրընկալել մի օր եւ մի գիշեր. իսկ դուք կը վայելէք ապահովութիւն, մինչեւ այս պայմաններն կը կատարէք եւ հաւատարիմ կը մնաք, մենք եւս մեր խօսքին կը մնանք հաստատ. Ասուած օգնականն, բայց եթէ դուք այս պայմանները դրժէք եւ որ եւ է նենգութիւն երեւան հանէք, այն ժամանակ չկայ ձեզ ապահովութիւն, բայց միայն եթէ մասնէք բոլոր անհաւատարիմներին, ապա թէ ոչ դուք նոցա համամիտ կը ճանաչէք: Վկայ են՝ Շամմար ի. Գիրար, Ռուսարիս ի. Զունադիբ եւ Համալայ ի. Զուվայայ. գրեցաւ 21 թ.»:

(2674 - 75) Մուսլիայի ժամանակ Հայաստանի բնակիչք ապստամբեցան. Հարիբ ի. Մասլամայ՝ որ Գարբանդի կառավարիչն էր եւ այս ժամանակ Վրաց երկրում կը գտանէր, գրեց թուղթ Տփղիսի (այս քաղաքը Կովկասի լեռներում է) բնակչաց. ապա պատերազմեցաւ նոցա հետ, մինչեւ նոքա հնազանդեցան եւ ստացան նորանից ներումն. երկու կողմից կայացաւ գրաւոր համաձայնութիւն, որից յետոյ Հարիբ գրեց հետեւեալն.

«Յանուն Աստուծոյ ամենագթասէրի եւ ամենաողորմածի. Հարիբ ի. Մասլամայից առ Տփղիսի՝ Վրաց Հորմուզ երկրի՝ բնակիչք ողջոյն. ձեր վերաբերմամբ ես կը փառաւորեմ Ասուած, բացի որից չկայ մի այլ ասուած: Մեզ մօտ եկաւ